

overhodet ikke synes å ha kunnet enes om en eneste virkelig stor og positiv innsats til beste for det norske folket, men vel om den meget negative opgave å kvele alle muligheter for en sund og naturlig utvikling og holde nede en offervillig og fremsynt nasjonal samlingsbevegelse.

Vi er på det rene med at partipolitikken ikke kan forenes med den organiske og solidariske samfunnsorden som Nasjonal Samling har gjort sig til talsmann for.

Vi er derfor også på det rene med at partipolitikkerne i Norge som i en rekke andre land, samtidig som de er nødt til å gjøre innrømmelser til den korporative tanken, som tvinger sig frem, kompromitterer den ved halve forholdsregler og ved forskjellige slags dødfødte kvaksalver-tiltak som produksjonsråd, næringsråd, melingsinstitusjoner o.l. Vi advarer mot denne reaksjonære form for politiske tiltak i dette centrale spørsmål som krever en fullstendig løsning.

3. For det tredje krever vi rådböter som kan frigjøre jorden og arbeidslivet fra renteslaveriet og statskapitalismen, og at alle krefter, forskning, forvaltning, kapitalmakt, mobiliseres til knap mot fattigdom og arbeidsløshet efter en landsomfattende, flerårig plan.

Vi protesterer mot den ekstravagante trafikk, at statens budgetter brukes som valgpropaganda for en kommunistisk omstyrtningsbevegelse.

Vi protesterer mot den planløse og falske økonomiske politikk som nu drives under navn av "krisepolitikk". En rekke dødsle og lite hensiktssvarende eller ikke hensiktssvarende tiltak finansieres dels ved skatter, der som omsetningsskatten og renteskatten rammer urettferdig og uforholdsmessig sterkt de små i samfundet, hvis kjøpekraft og kår det nettop gjelder å bedre, dels

ved en usund lånepolitikk som velter byrdene over på efterslekten og driver hele folket enda mere under gjelds- og rentebakket.

Vi minner om at den offentlige gjeld er ca. 3000 millioner kroner, at staten på toppen av dette er garantist for 1000 millioner, at vår utenlandske stats- og kommune og bankgjeld er ca. 1500 millioner kroner, lavt regnet.

Det er uforsvarlig og helt lettsindig å pantsette landet ytterligere til den internasjonale storfinans, slik som det nu gjøres, også av den regjering som spesielt foregir å kjempe mot "Kapitalismen".

Det er også med den allerstørste uro at tenkende mennesker i vårt land ser den raskt økende TENDENS TIL STATSKAPITALISME, som brer sig mere og mere i vårt samfunnsliv, både ved organisatoriske tiltak, og ved skattepolitikken. Nær 40 % av hvad alle nordmenn tjener, - nær 40 % av nasjonalinntekten, - går nu til den offentlige administrasjon, og ved en hel rekke av forskjellige foranstaltninger legges forholdene tilrette for marxistenes statskapitalistiske tvangsorganisasjon, av næringslivet og av arbeidslivet.

Det må finnes en ordning slik at vi kan produsere og omsette uten at arbeidslivet som nu er knuget av urimelige kapitalist-renter og ~~urimelige~~ <sup>uimnerne</sup> skatter, og selve drivfjærene i det økonomiske livet; selvbergningsviljen og den enkeltes tiltak og eiendomsrett, lammet av statsovergrep. Dette er en livsbetingelse for landet vårt, både av indre sosiale forhold, og av hensyn til konkurransen på verdensmarkedet.

Tidens vanskeligheter kan bare overvinnes ved en ny økonomisk ordning bygget på et rasjonelt pengesystem og på forståelse av bondens og landbrukets fundamentale betydning.

En sterk og selveiende bondestand som er fullstendig

Økonomisk konsolidert er grunnlaget for et solid og sunt nasjonalt næringsliv. For å opná dette har Nasjonal Samling foreslått forskjellige rådböter. Vi vil her peke på tiltak til en EFFEKTIV SENKNING AV RENTEFOTEN ved gjeldskonvertering og en UTVIDET ODELSLOVGIVNING som for fremtiden skal fri jorden fra pengespekulasjon, bonden fra renteslaveriet, hindre gårdens opstykning og sikre jordeiendommene for slekten.

Vi krever LIKVIDERING av alle tillöp til marxistisk statskapitalisme og tvangssosialisering i jordbruket og UTJEVNING av prisene på landbruks- og industriprodukter på et sunt grunnlag. *Endelig 4/10/42*

Den annen forutsetning for en økonomisk gjenreisning er at der skapes et nytt og sunt nasjonalt penge- og kreditsystem, uavhengig av gullet og av den internasjonale finanskapital og dens hegemoni. Vi må selv bli herre over vårt omsetningsmiddel og vår verdimåler. Vi kan og må gi avkall på den internasjonale kapital og etterhånden fri vårt land for storfinansens ågerlenker. Vi har nok nasjonal kapital i Norge til å begynne med. Og vi kan ved arbeid skape ny kapital.

For at det skal skje og for å iverksette en hurtig og omfattende arbeidsbeskjeftigelse, må staten praktisere endel enkle og sunde finansielle prinsipper som tilsies av et praktisk og ærlig nasjonalt syn, men som hittil har vært forsömt. I særdeleshet må staten tilføre arbeidslivet tilstrekkelige midler, uten som nu, å finansiere sine tiltak ved ruinerende skatter, ved höirentede låneoperasjoner, eller ved seddelpressen (inflasjon).

Staten må istedetfor å få kredit til dyre renter, gi kredit i form av rentefri statssikkerheter til arbeidskapital for offentlige eller private arbeidstiltak. Disse sikkerheter får etterhvert som arbeidet skrider frem sin motverdi i det utförte arbeid og amortiseres av vedkommende foretagende med et rimelig årlig belöp, ikke under 2 prosent, eventuelt av statsbudgettet når det

gjelder offentlige arbeider. Amortisasjonsbeløpene brukes til avbetaling på den offentlige gjeld og ikke til noget annet. Altså således at statens vanlige metode - å bytte sine obligasjoner mot privat kredit og betale høie renter på disse - blir snudd helt om og at man derved finansierer ikke bare skapningen av arbeid og ny velstand, men samtidig hjelper til å nedsette statsgjelden.

Vi foreslår at staten på den måten skaper et kapitalfond i en størrelse av 100 millioner kroner om året til finansiering av en 10-årsplan for Norges økonomiske <sup>og</sup> gjenreising. - om-

fattende ordning av gjeldsforholdene, sanering av de offentlige finanser, og gjennomføring av nyttige arbeidstiltak med det mål:

- a) å avskaffe arbeidsledigheten.
- b) gjennomføre enhet og streng økonomi i det offentlige husholdet; minske lånerenten til tre prosent eller derunder; bringe den offentlige gjeld ned til under to milliarder; lette private gjeldsordninger; minske skattene skrittvis til 10 prosent normal samskatt (stats- og kommuneskatt tilsammen), ens for hele riket.
- c) utnytte landets naturherligheter og skape nye verdier for det felles vel ved nyttig arbeid til rimelig lønn, istedetfor lediggang og forsorg.
- d) øke nasjonalinntekten til det dobbelte (fra 2 til 4 milliarder kroner) og derved bringe en mektig frengang i det arbeidende folks kår og den almindelige velstand.
- e) senke leveomkostningene og bedre levevilkårene i enhver henseende således at enhver nordmann har mulighet til å skaffe sig et godt hjem og et rimelig og rettferdig utkomme.
- f) skape grunnlaget for stabile økonomiske forhold og sikker voksende velstand.

*(Fortsatte gjenreising)*

I tilslutning hertil krever vi at frivillig arbeidstjeneste innføres for all frisk ungdom for å styrke solidaritetsfølelsen og som et ledd i arbeidet for å bygge landet. Statens

jord og skog, hvis drift nu går med en million kroners underskudd om året, foreslår vi utstykket i middelstore selveierbruk vederlagsfritt til solide og arbeidssomme norske familier, som vil dyrke jorden, men er jordløs eller jordfattige. Handelspolitikken må arbeide for å skaffe folkehusholdet fast grunn og søke å holde oppe utførsel og skibsfart, de næringsveier som betinger vårt overskudd. Ved planmessig og målbevisst arbeid må grunnlaget legges for videre utvikling av disse næringsveier og for å sikre Norges plass og innsats under de epokegjørende omveltninger og nydannelser som nu foregår.

#### 4. For det fjerde krever vi SIKRING AV LANDETS FRED OG NÖITRALITET.

Norge skal ifölge grunnlovens første paragraf være et fritt, selvstendig og uavhengig rike, og vårt folk har tidligere på det kraftigste vist, at det overensstemmende med sin grunnlov, vil være fritt og selvstendig (1814, 1905).

Vi mener at det norske folket idag i et overveldende flertall fremdeles er av den samme opfatning. Vi protesterer på det kraftigste mot det avhengighetsforhold til fremmede makter, som vi nu er kommet op i ved statsmaktenes Folkeforbundspolitik.

I strid med våre nasjonale interesser er vårt land bragt ut i utenrikspolitiske forviklinger som bryter vår nöitralitet, og kan føre vårt land ut i krig. I beste fall påføres derved landet og det arbeidende folk store økonomiske vanskeligheter, ikke minst vår strevsomme og nöisomme fiskerbefolkning. Den er allerede på forhånd hårdt nok rammet av statsmaktenes mangel på aktiv og målbevisst politisk støtte av norske tiltak i fremmede land, og undlatelse av å beskytte våre eldgamle rettigheter på fiskebankene og ved kysten.

Det er bare altfor tydelig at Norge ikke har nogen innflytelse på de skjebnesvangre avgjørelser som vi stilles overfor i Folkeforbundet og i sanksjonsspørsmålet. De bestemmes av *en anden lands og verdens interesser. Den kollek-*